

Piotr Ł. J. Andrzejewski

Senator z województwa piotrkowskiego

W wyborach uzupełniających do Senatu 8 października 1989 r. otrzymał 43 080 głosów, czyli 65,07% oddanych głosów ważnych (66 201).

Członek Komisji: Inicjatyw i Prac Ustawodawczych;
Praw Człowieka i Praworządności;
Spraw Emigracji i Polaków za Granicą;
Samorządu Terytorialnego.

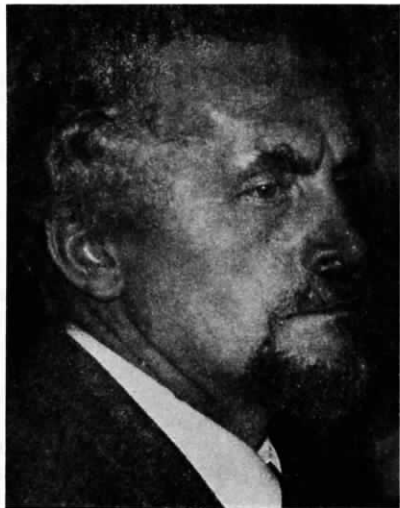
Urodził się 2.01.1942 w Warszawie w rodzinie inteligentnej. Ojciec był ekonomistą, matka, historyk sztuki i absolwentka Szkoły Dramatycznej, była po wojnie pierwszym kierownikiem Wydziału Kultury WRN na Wybrzeżu.

Ukończył I Liceum Ogólnokształcące w Gdyni, a następnie w 1964 studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim. Uzyskał również abiturium z historii sztuki na UW.

Po odbyciu aplikacji sędziowskiej i adwokackiej rozpoczął w 1971 praktykę adwokacką w Warszawie, którą do dziś prowadzi w Zespole Adwokackim nr 24. Przed sierpniem 1980 zabierał głos w sprawach politycznych i społecznych, m.in. na forum Zgromadzenia Delegatów Warszawskiej Izby Adwokackiej. Na przełomie sierpnia i września tr. włączył się w prace prowadzące do powstania i rejestracji nowych związków zawodowych, był konsultantem prawnym MKR z siedzibą w Hucie „Katowice” w negocjacjach z komisją rządową i jako pełnomocnik NSZZ „S” Huty „Katowice” towarzyszył A. Rozpłochowskiemu i K. Świtoniowi przy składaniu pierwszego wniosku o rejestrację Związku w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie.

Po wprowadzeniu stanu wojennego był jednym z najbardziej aktywnych obrońców w procesach o podłożu politycznym i bronił łącznie 55 osób (47 w postępowaniach karnych, 8 w sprawach pracowniczych, w tym 25 przed Sądem Najwyższym), m.in. już w grudniu 1981 w procesie pracowników Instytutu Badań Jądrowych (pierwszy proces w stanie wojennym), potem — studentów z białostockiej filii UW, członków Komitetu Strajkowego Stoczni im. A. Warskiego (przed Sądem Wojskowym w Bydgoszczy), A. Machalskiego i J. Bogumiła w procesie członków MRK „S”, Z. Romaszewskiego w postępowaniu przeciwko b. członkom KOR.

Bezkompromisowa postawa naraziła go na szkodliwe wyroczono mu 8 spraw dyscyplinarnych o naruszenie wolności słowa; jedna z nich, po rewizji nadzwy-

czajnej ministra sprawiedliwości, zakończyła się wyrokiem Sądu Najwyższego pozbawiającym go prawa wykonywania zawodu przez rok (1984). W październiku 1983 był delegatem palestry warszawskiej na I Krajowym Zjeździe Adwokatury. W grudniu 1988 otrzymał (wraz z A. Milczanowskim) nagrodę fundacji Paula Lauritzena z Kopenhagi, której celem jest popieranie osób i instytucji przyczyniających się do przestrzegania zasad wynikających z Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka.

Żonaty; żona Maria Ewa jest filologiem; ma czworo dzieci w wieku od 13 do 22 l.